

Szanowny Pan
Karmenu Vella
Komisarz ds. Środowiska, Gospodarki Mirskiej i Rybołówstwa Unii Europejskiej
European Commission
Rue de la Loi / Wetstraat 1049 Brussels
Belgium

LIST OTWARTY

Szanowny Panie Komisaru

Od kilkunastu lat Puszcza Białowieska jest obiektem zainteresowania krajowych i zagranicznych liberalno lewackich środków społecznego przekazu. Reprezentanci tego nurtu, nie będąc często nigdy, nie tylko w Puszczy, ale i w Polsce, kreuja poglądy godzące w prawdę o Polsce i Polakach. W ostatnim czasie w ton ten wpisała się Komisja Europejska. W dniu 20 lipca 2017 roku, wniosła do Trybunału Sprawiedliwości skargę zarzucając Polsce, że „wycina” Puszcę czym łamie prawo Unii Europejskiej uchylając zobowiązaniom wynikającym z dyrektywy siedliskowej i ptasiej, w stosunku do wyznaczonego w roku 2008 obszaru Natura 2000 PLC00002 Puszcza Białowieska. Komisja zarzuciła Polsce że przyjęła aneks zwiększający pozyskanie drewna w Puszczy od roku 2017 bez: „upewnienia się, że nie wpłynie to niekorzystnie na integralność obszarów ptasiego (OSO) i siedliskowego (OZW) PLC200004 Puszcza Białowieska”. W uzasadnieniu powołuje się na unikatowość Puszczy Białowieskiej z uwagi na „pierwotność” istniejących tam drzewostanów, sugerując jakoby nie były tknięte ręką człowieka. Sprawie tej nadano wielki rozgłos w krajowych i zagranicznych środkach społecznego przekazu informując, iż Polska „wycina” ostatnią Puszcę z lasami pierwotnymi a celem tej „wycinki” jest jedynie zysk, za co Polska winna ponieść kary pieniężne.

Oto fakty świadczące o tym, że Polska nie łamie prawa Unii Europejskiej. Wręcz odwrotnie, zgodnie z prawem stara się naprawić to co zniszczono, nie respektując właśnie tego prawa.

1. Puszcza Białowieska na terenie Polski obejmuje obszar o powierzchni 60348 hektarów, z czego Białowieski Park Narodowy stanowi 9783 hektarów, głównie lasów o znanej historii użytkowania. Pozostałą część Puszczy zajmują trzy nadleśnictwa gospodarcze, a mianowicie nadleśnictwo Browsk (19392 ha), Białowieża (12 144 ha) i Hajnówka (19026 ha). Puszcza to dziedzictwo kulturowe miejscowej ludności, polskiego modelu leśnictwa, polskiego łowiectwa i polskiej myśli ochrony przyrody, realizowanej na tym terenie od setek lat. To jeden z najlepiej udokumentowanych pod względem historii użytkowania obszarów leśnych na świecie.

2. W roku 2008 cały obszar polskiej części Puszczy Białowieskiej włączono do sieci Natura 2000 ze względu na występowanie takich siedlisk leśnych ważnych dla UE jak grądy (9170) (63.08 % powierzchni), bory i lasy bagienne (91DO) (4.35% powierzchni) i lasy łęgowe (91FO) (0.1% powierzchni) oraz obecność ponad 25 tysięcy gatunków grzybów, roślin i zwierząt w tym takich jak zgniotek cynobrowy, bogatek wspaniały, konarek tajgowy, rozmiarz kolneński, dzięcioł białogrzbisty, dzięcioł trójpalczasty, sóweczka i włośchatka. Cały obszar Puszczy został ustanowiony zarówno obszarem ptasim (OSO) wyznaczonym zgodnie z dyrektywą ptasią jak i obszarem siedliskowym (OZW) wyznaczonym zgodnie z dyrektywą siedliskową. Stan siedlisk i gatunków w momencie włączania obszaru Puszczy do sieci Natura 2000 był

pochodną użytkowania w tym i pozyskania drewna z sadzonych w przeszłości drzewostanów. Zasobność rosnących drzewostanów w roku 2008 kształtowała się na poziomie 21 milionów metrów sześciennych, przy pozyskaniu drewna z sadzonych w przeszłości, starzejących się drzewostanów, na poziomie około 150 tys. metrów sześciennych rocznie. Gwarantowało to zachowanie struktury istniejących siedlisk, struktury wiekowej drzewostanów jak i występowanie gatunków. Gwarantowało więc integralność obszarów OZW i OSO PLC200004 Puszcza Białowieska. **Zgodnie z prawem UE, obowiązkiem Polski jest ochrona istniejącego stanu siedlisk i gatunków z momentu włączenia do sieci Natura 2000 w tym, w wypadku Puszczy Białowieskiej, zapewnienie integralności obszarów OZW i OSO. Zanik lub degradacja zarówno wyznaczonego siedliska jak i gatunku to podstawa ku temu aby państwo na którego terenie to nastąpiło podać przed Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej i zmusić go do naprawy szkód.**

3. Przeprowadzoną inwentaryzacją w roku 2016 wykazano, że na terenie wyznaczonego obszaru PLC2004 Puszcza Białowieska zamarły miliony drzew o masie 5700 tysięcy metrów sześciennych i wartości ponad dwieście pięćdziesiąt milionów euro. Na terenie nadleśnictw gospodarczych, wraz z zamarciem milionów drzew zanikowi lub degradacji uległo, w porównaniu z rokiem 2008, ponad 3 tysiące hektarów ważnego dla Wspólnoty siedliska grądu (9170). Lokalny zanik lub zmniejszenie występowania ilościowego gatunków ważnych dla Wspólnoty w tym takich jak zgniotek cynobrowy, bogatek wspianiały, konarek tajgowy, rozmiarz kolneński, dzięcioł białogrzbity, dzięcioł trójpalczasty, sóweczka i włośchatka to wynik zamarcia drzewostanów. Gatunki te wymagają bowiem stojących żywych i zamierających drzew a nie braku drzew na setkach czy tysiącach hektarów bagien lub zespołów trawiastych, powstałych w miejscu istniejących w roku 2008 grądów. Wpłynęło to oczywiście niekorzystnie na integralność obszarów (OSO) i (OZW) PLC200004 Puszcza Białowieska. .

4. Przyczyną zaniku i degradacji grądu była drastyczna zmiana sposobu gospodarowania poprzez prawie trzykrotne zmniejszenie pozyskania drewna z sadzonych w przeszłości drzewostanów na terenie nadleśnictw gospodarczych Puszczy. Ze względów ideologicznych, z pogwałceniem prawa, przez presję różnego rodzaju organizacji wspieranych także przez Komisję Europejską, w roku 2012 na terenie nadleśnictw gospodarczych zmniejszono pozyskanie drewna z poziomu około 150 tysięcy metrów sześciennych rocznie w latach 2002-2011 do około 46 tysięcy metrów sześciennych rocznie w latach 2012-2021. Z powodu rozprzestrzeniających się chorób spowodowało to lawinowe zamieranie starzejących się, sadzonych w przeszłości, jednowiekowych drzewostanów. Szczególnie uwidoczniło się to w odniesieniu do drzewostanów świerkowych z powodu masowego występowania kornika drukarza. **Naruszone zostało więc prawo UE w zakresie ochrony istniejącego stanu siedlisk i gatunków z momentu włączenia Puszczy do sieci Natura 2000. Wpłynęło to bowiem niekorzystnie na integralność obszarów OZW i OSO całego obszaru PLC200004 Puszcza Białowieska**

5. W roku 2017, celem zahamowania procesu zaniku grądów i występujących tam gatunków oraz przywrócenia integralności obszaru ptasiego i siedliskowego dla całego obszaru PLC200004 Puszcza Białowieska, przestrzegając wszelkich procedur prawnych polskich i unijnych oraz wykorzystując najlepszą wiedzę naukową, zastosowano niezbędne działania naprawcze. Rozpoczęto proces przywracania zniszczonych drzewostanów, ustalając równocześnie pozyskanie drewna na terenie lasów gospodarczych do poziomu około 59 tys metrów sześciennych rocznie do roku 2022. Jest to prawie trzykrotnie mniejsze pozyskanie drewna niż miało miejsce w latach 2002 – 2011. Takie pozyskanie drewna spowodowane było jedynie koniecznością usunięcia drzew chorych, zarażających

zdrowe, jak też koniecznością zapewnienia bezpieczeństwa publicznego. Wykazano, że przyjęty program naprawczy nie tylko nie spowoduje negatywnych skutków dla występujących siedlisk i gatunków ale zahamuje proces degradacji siedlisk i przywróci w przyszłości integralność obszarów OZW i OSO PLC200004 Puszcza Białowieska zgodnie ze stanem z roku 2008

6. W latach 2016 - 2017, zgodnie z zatwierdzonymi planami urządzania lasu, na terenie Puszczy wycięto i wywieziono 256 tys. m³ zaatakowanych, głównie przez kornika drukarza świerków. Usuwano także drzewa obumarłe zagrażające bezpieczeństwu poruszających się po Puszczy ludzi. W skali rocznej stanowiło to zaledwie około: 16% rocznego przyrostu, 0.56% drewna drzew żywych i 0.45 % wszystkiego drewna na terenie całej Puszczy. Pozyskanie drewna na terenie Puszczy w latach 2016 - 2017 roku to nie chęć zysku. Zgodnie z informacjami uzyskanymi z Generalnej Dyrekcji Lasów Państwowych koszty wycinki drzew zamknęły się sumą 57008 tys. zł podczas gdy ze sprzedaży tego drewna uzyskano kwotę w wysokości 37037 tys. zł. Lasy Państwowe poniosły więc dodatkowe koszty, wynikające z konieczności ochrony siedlisk i zapewnienia bezpieczeństwa publicznego, w wysokości 19971 tys. zł.

7. Skuteczność zastosowanych działań, mierzona powrotem do integracji obszaru PLC20004, a więc regeneracją grądu (9170) i powrotem występujących gatunków, postanowiono sprawdzić uruchamiając obiekt doświadczalny. Polega on na tym, że 1/3 obszaru Puszczy nie podlega żadnym działaniom ochronnym, łącznie z brakiem usuwania jakichkolwiek drzew. Na pozostałym obszarze Puszczy prowadzone są działania mające na celu przywrócenie stanu siedlisk i gatunków z roku 2008. Porównanie wyników z corocznej inwentaryzacji pozwoli na ocenę skutków przyjętych działań, ocenę strat i wskazanie winnych poniesionych kosztów. Inwentaryzację tą prowadzi się od roku 2016 na 1400 powierzchniach badawczych obejmujących cały obszar PLC200004 Puszcza Białowieska z udziałem prawie 200 specjalistów z zakresu archeologii, fitosocjologii, dendrologii, gleboznawstwa oraz biologii i ekologii poszczególnych gatunków.

Szanowny Panie Komisarzu

O wszystkich wymienionych powyżej faktach i działaniach Komisja była informowana przez Rząd Polski od roku 2015. Była informowana, że giną siedliska i gatunki. Była informowana że powodem tego jest drastyczne obniżenie pozyskania drewna w roku 2012. Była informowana o prowadzonej inwentaryzacji. Była również poinformowana o powstałym programie naprawczym. Z tego też powodu ze zdziwieniem należy traktować skargę Komisji przeciwko Polsce w sprawie Puszczy mówiącą, że zwiększenie pozyskania drewna w Puszczy od roku 2017 nastąpiło bez: „upewnienia się, że nie wpłynie to niekorzystnie na integralność obszarów ptasiego (OSO) i siedliskowego (OZW) PLC200004 Puszcza Białowieska”. W mojej ocenie skarga ta jest pozbawiona racjonalnego uzasadnienia i jednocześnie wskazuje na stronniczość Komisji z następujących powodów.

1. Integralność obszaru ptasiego i siedliskowego PLC200004 Puszcza Białowieska została zakłócona zanikiem tysięcy hektarów grądów i dowiedziono, że miało to miejsce w roku 2016. Przyczyną tego było drastyczne zmniejszenie pozyskania drewna w lasach gospodarczych Puszczy w roku 2012 w porównaniu z rokiem 2008 a więc z rokiem włączenia Puszczy Białowieskiej do sieci Natura 2000. Zmniejszenie pozyskania drewna to skutek presji różnego rodzaju organizacji liberalno lewackich, zarówno krajowych jak i zagranicznych, wspieranych również przez Komisję Europejską. Irracjonalną i sprzeczną ze stanem

faktycznym wydaje się być troska Komisji o integralność obszarów w PLC200004 Puszcza Białowieska od roku 2017 podczas gdy takiej troski Komisja nie wykazywała w roku 2012.

2. Pozbawionym racji merytorycznych wydaje się być także argument, że w roku 2017 nastąpiło zwiększenie pozyskania drewna. Pozyskanie to jest prawie trzykrotnie mniejsze od tego, które było w roku 2008 a więc w okresie włączenia Puszczy Białowieskiej do sieci Natury 2000.

3. Niezgodnym z prawdą wydaje się być także argument jakoby Polska nie „upewnienia się, że pozyskanie drewna w roku 2017 nie wpłynie niekorzystnie na integralność obszarów ptasiego (OSO) i siedliskowego (OZW) PLC200004 Puszcza Białowieska”. W oparciu o inwentaryzację przyrodniczą jak też najlepszą wiedzę naukową Polska udowodniła, że przyjęcie poziomu pozyskania drewna w roku 2017 i wykonywania jego w odniesieniu do drzew chorych i zagrażających bezpieczeństwu publicznemu zahamuje proces zamierania drzewostanów i rozpocznie proces powracania zniszczonych siedlisk. Kierując się przezornością uruchomiono ponadto projekt badawczy gdzie słuszność przyjętej koncepcji postanowiono sprawdzić wyznaczając na terenie lasów gospodarczych Puszczy obszar porównawczy na którym nie będą prowadzone jakiegokolwiek działania łącznie z usuwaniem chorych i martwych drzew. Porównanie danych z obszaru gdzie będą prowadzone działania naprawcze z danymi z obszaru gdzie takie działania nie będą prowadzone wykaże kiedy i jak szybko następuje przywracanie integralności zniszczonej decyzją z roku 2012.

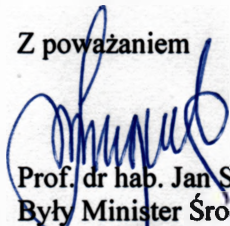
4. Niezgodność postępowania Komisji z prawdą i zarazem niegodna Komisji stronniczość wydaje się być oczywista, gdyż Komisja pomija w skardze udowodnione argumenty Polski a powołuje się na opinie nieprawdziwe (lasy pierwotne, wycinka dla zysku itp.) przyczyniając się tym samym do szkalowania dobrego imienia Polski, polskiej szkoły ochrony przyrody, polskiego modelu leśnictwa i łowiectwa oraz społeczności lokalnej.

Szanowny Panie Komisarzu

Natura 2000 to wspaniały system oceny działalności człowieka w ramach kreowania zrównoważonego rozwoju. System ten trzeba jednak rozumieć i przestrzegać ustanowionego prawa. Tak się, jak widać ze złożonej skargi przez Komisję Europejską, nie dzieje w Unii Europejskiej. Mamy szansę to naprawić a szansą taka staje się Puszcza Białowieska. To tu dzięki konkretnym danym z corocznych inwentaryzacji przyrodniczych, dostępnym na stronach internetowych Ministerstwa Środowiska, Generalnej Dyrekcji Lasów Państwowych i Stowarzyszenia na Rzecz Zrównoważonego Rozwoju (patrz www.ekorozwoj.pl) oraz uruchomieniu opisanego obiektu doświadczalnego w Puszczy Białowieskiej, można rozpocząć dialog. Dialog z odpowiedzią na pytania kto miał rację a więc kto chronił a kto, być może z niewiedzy, niszczył ten unikatowy w skali światowej przykład dziedzictwa kulturowo przyrodniczego miejscowej ludności, polskiej szkoły ochrony przyrody, polskiego modelu leśnictwa i łowiectwa jakim jest Puszcza Białowieska. Brak zgody na uczestniczenie w takim dialogu to wpisanie się w celowe wprowadzanie Unii Europejskiej i światowej opinii publicznej w błąd co skutkuje również szkalowaniem Polski i Polaków. Przykładem takiego szkalowania są rozpowszechniane na całym świecie kłamstwa, że w Polsce wycina się, kierując się jedynie zyskiem, ostatnią pierwotną Puszcze świata. Takie praktyki godzą w naturę, misję i celowość Komisji Europejskiej i uniemożliwiają rozwój Unii Europejskiej na gruncie prawa. Objawem dobrej woli będzie obserwacja zmian w zachodzących procesach na terenie Parku i na terenie dwóch obszarów

lasów gospodarczych Puszczy. Na jednym będą czynione działania naprawcze w kierunku powrotu do stanu siedlisk i gatunków z roku 2008. Na drugim, traktowanym jako kontrola, bez jakiegokolwiek usuwania chorych czy też uschniętych drzew będą czynione jedynie obserwacje. Brak uczestniczenia w tym programie czy też próba jego likwidacji to dowód na zacieranie śladów przestępstwa jakim było obniżenie pozyskania drewna na obszarze PLC200004 Puszcza Białowieska w roku 2012.

Z poważaniem

Prof. dr hab. Jan Szyszko

Były Minister Środowiska Rzeczypospolitej Polskiej

Poseł na Sejm R.P.

Prezes Stowarzyszenia na Rzecz Zrównoważonego Rozwoju Polski

Biuro Poselskie

00-657 Warszawa, Pl. Konstytucji 5 lok. 18

Niniejszy list przesyłam do wszystkich Posłów i Senatorów RP, wszystkich Europosłów Parlamentu Unii Europejskiej, wszystkich Ministrów Środowiska Unii Europejskiej i Świata oraz wszystkich dostępnych mi środków społecznego przekazu.